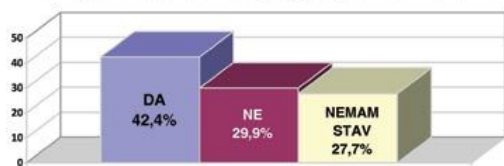
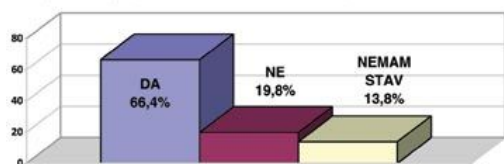

Da li podržavate ulazak Srbije u punopravno članstvo EU?

Da li je u Srbiji potrebno održati vanredne parlamentarne izbore?

Београд - За коалицију окупљену око Српске напредне странке у овом тренутку би гласало 41,7 одсто грађана Србије, док би Демократска странка могла да рачуна на подршку 24,3 одсто бирача, резултат је мартовског истраживања јавног мњења једне од најпознатијих српских агенција, у које је Данас имао увид. Према том извору, за расписивање ванредних избора залаже се 66,4 одсто грађана. Забрињавајућим се може сматрати резултат, који се бележи први пут, да је мање од половине испитаника казало да подржава улазак Србије у Европску унију.

Истраживање је обављено од 1. до 25. марта методом теренског дубинског интервјуа, на репрезентативном узорку од 1.711 грађана, на територији Србије без Косова, а поводом реконструкције владе, која је у Народној скупштини изгласана 14. марта.

Према резултатима, коалиција СНС-Нова Србија-ПСС-ПС, која је овим истраживањем први пут „обједињена“, води у односу на саму ДС за 17,4 процентних поена. На трећем месту је Либерално-

-демократска партија, за коју би гласало 8,6 одсто испитаника. Изнад цензуса су још Српска радикална странка (7,5), Демократска странка Србије (7,1) и коалиција Социјалистичка партија Србије-ПУПС (5,5 одсто). Сви остали, укључујући Г17 плус/УРС са 1,4 процента подршке, налазе се испод прага за улазак у парламент.

У односу на фебруарске резултате исте реномиране агенције за истраживање јавног мњења, које је Данас објавио 10. марта, примећују се блага померања, али која се могу подвести под статистичку грешку. Подсетимо, у фебруару су напредњаци, без коалиционих партнера, били испред демократа за 12 проценат-поена (36 према 24).

Трећи је био ЛДП (8,5), четврти СРС (8,0), а затим СПС-ПУПС (7,0), ДСС (6,0), Нова Србија (3,2) и Г17 плус/УРС (2,2 одсто).

Ипак, у марту је постављено питање које се није налазило у фебруарском истраживању - „Да ли је у Србији потребно одржати ванредне парламентарне изборе?“ Потврдно је одговорило 66,4 одсто испитаника, одречно 19,8 процената, а без става је 13,8 одсто.

Према овом, мартовском истраживању, први пут је мање од половине анкетираних пунолетних грађана Србије казало да се залаже за улазак њихове земље у ЕУ. Наиме, на питање „да ли подржавате улазак Србије у пуноправно чланство Европске уније“, потврдан одговор је дало 42,4 одсто, негативан 29,9 одсто, док је несигурно или нема став чак 27,7 одсто грађана.

Јелена Триван, потпредседница ДС, наводи за Данас да је она, и када су демократе у истраживањима јавног мњења биле најјаче, увек говорила да такве анкете, нарочито у време када није почела изборна кампања, „могу да буду усмеривач, али не и стварна слика ствари“. „Ми их узимамо озбиљно, као опомену да радимо боље, али не мислим да ће се слика из било ког истраживања потврдити на изборима“, истиче Триванова.

Иван Андрић, члан Председништва ЛДП, за наш лист каже да резултати мартовског истраживања показују да реконструкција Владе Србије није успела зато што је била постављена на погрешним основама, није се ишло на реконструкцију политике или преокрет политике, на чему ЛДП непрестано инсистира и због чега бележи јасну подршку знатног броја грађана.

Према Андрићевим речима, избори морају да буду одржани пре краја године, крајем јесени, односно у оном тренутку када постане извесно да ће Србија добити позитиван извештај Европске комисије и постати кандидат за чланство у ЕУ. „Избори треба да буду расписани након мишљења ЕК, дакле што пре после 12. октобра, а да се одрже најкасније до краја године, у нормалној политичкој атмосфери. Ипак, не сме се даље везивати или пролонгирати рок избора за било коју оправдавајућу околност, рецимо за чињеницу да у том тренутку можда неће бити одређен и датум почетка преговора“, истиче Андрић. Он оцењује да је чињеница да ЛДП има узлазну подршку грађана логична последица потребе код све већег броја људи „да од политичара траже политику, а не статирање у политичком животу“. „Очигледно је да друге две велике странке, ДС и СНС, покушавају да се одрже не мењајући ништа у својој политици“,

закључује Андрић.

(Данас)